

Collegial=Lidende for Danmark og Norge.

Ved Kongeligt allernaadigst Privilegium.

No. 32. Den 7de August 1813.

Trykt i det Kongl. Baisenh. Bogtrykkerie af C. F. Schubart.

Undertegnede er Redacteur, Forlægger og Udgiver af denne
Lidende:

Peter Johan Monrad,

Conferensraad og Deputeret i det danske Cancellie.

Lovgivninger.

Kongeligt aabent Brev,
angaaende Bank- og Pengevæsenet i Kongerigerne
Danmark og Norge.

At give Pengevæsenet i vore Riger og Lande mere
Enhed, Orden og Fasthed; at tilfikkre den offentlige
og private Formue stadigere Værd; ere Hovedformaa-
lene for Vor Erbn. af 5te Jan. d. A. og for den Fun-
dats af samme Dato, ved hvilken Vi have stiftet
Rigsbanken. Da Vi ingenfinde tabe disse vigtige
Formaal af Sigte, for hvis Opnaaelse imidlertid se-
nere indtrufne, den Gang uforudsæelige Omstændigheder
have lagt nye Hindringer i Veien, saa have Vi været
betænkt paa, hvorledes der til Samme kunde fremvir-
kes ved flere og kraftigere Midler. Til den Ende have
Vi

Vi taget følgende allerhøieste Beslutninger og Bestemmelser.

1. Rigsbanken skal gaae over til at blive privat, under et national Interessentskab, og sættes under dets Forvaltning og Bestyrelse. Til at indtræde som Interessenter skulde alle de have Udgang, hvis Hæftelser til Banken beløbe sig til 100 Rbdaler og derover, saa og de, som, naar de skulde mindre, ville tillægge indtil 100 Rbdlr.; endvidere de, som ved flere mindre Summer ville forene sig til en saadan Sum; og endelig de, som, uden at skulde, frivilligen ville indskyde indtil 100 Rbdlr. eller derover.

2. Beløbet af de 6 pr. Eto, som for Rigsbanken ere hæftede med 1ste Prioriets Ret i alle faste Eiendomme, og som forrentes til Banken med $6\frac{1}{2}$ pr. Et. aarlig, vedbliver at være Bankens Grundfond, men saaledes, at det, som enhver deraf skulde eller har betalt i Forhold til sin faste Eiendoms Værd, skal være og blive ham tilhørende, som hans Indskud i Banken, af hvilket Indskud han i Tiden kan vente sig Udbytte, naar Udbytte ved Siden af de Forpligtelser, som Banken paaligge, kan gøres muelig, og dette Udbytte da først mindre, siden fremgaaende større, indtil 4 pr. Eto, kan opnaaes. Videre Indskud end bemeldte 6 pr. Eto af faste Eiendommes Værd eller hvad ellers frivilligen tilskyndes, skal ikke kunne paalægges nogen i den Egenkab af Bank-Interessent.

3. Rigsbanken, saaledes overgivet til Statens Grundeiere, som Hoved-Interessenter, og grundfæstet paa Statens faste Eiendomme, skal dele sig i 3de Hovedafdelinger: den danske i Kjøbenhavn, den norske i Christiania, den Slesvig-holsteenske i Kiel. De skulle staae hinanden fuldkommen ved Siden; enhver paa Stedet, hvor de ere, have sine specielle Bestyrere, som paa eget Ansvar forvalte de enhver Bankafdeling ansættede Midler, og forestaae de daglige Forretninger efter lige Regler; og for dem alle skal være een Overbestyrelse, som skal have almindeligt Ofsyn over det Hele. Saaavel de specielle Bestyrere som Overbestyrerne, skulle, i den Orden, som nærmere bestemmes, vælges af Interessenterne, saasnart som det er opgjort for hvormeget enhver interesserer og Actierne derefter ere udstedte. Imidlertid vedbliver Rigsbankens nuværende Bestyrelse at forestaae og udføre de den paalagte Forretninger, og dens Medlemmer aftræde siden efterhaanden, da de af Interessenternes valgte Bestyrere indtræde i deres Sted.

4. Røde Sølvmynt, som hvilken ogsaa kan antages og antages Banksedler, der altid paa Anfordring kunne veksles med røde Sølvmynt, skal være Grundbetalingsmiddel, og, saasnart det er mueligt, blive eneste lovbestemte Betalingsmiddel, i samtlige vore Riger og Lande. Rigsbanken skal igjennem alle dens 3 Afdelinger medvirke til, at dette Diemeed kan fremmes, og til den Ende søge at anskaffe og modtage Sølv og Mynt, hvorpaa kan udstedes og hvormed paa Anfor-

bring kan verles de Sedler, som den paa Sølv har udstedt.

5. I Hertugdømmene, hvor Sølvmynt er i Omløb, og hvorfra gjentagne Nykker ere yttrede om, at det maatte blive eneste lovbestemte Betalingsmiddel, skal dette være tilstaaet og ved nærmere Anordning ufortøvet vorde bestemt.

6. I Rigerne, hvor samme Diemeed tilsigtes, men ikke lige hastigen kan opnaaes, skulle imidlertid, efter Frdn. af 5te Jan. d. A., alle hidtil i Omløb værende Courantsedler indløses med de i bemældte Forordning nævnte Rigsbanksedler, hvis Værd hviler paa Bankens Fond i de faste Eiendomme: men disse Rigsbanksedler, ligesom de Courantsedler i hvis Sted de indtræde, skulle i Tiden inddrages efterhaanden med rede Sølv, eller med Sedler, som verles med rede Sølv paa Anfordring.

7. Indtil den Tid kommer, at rede Sølvmynt og Banksedler, som paa Anfordring kunne verles med rede Sølv, bliver eneste Betalingsmiddel i Rigerne, som i Hertugdømmene, vedblive alle de i Rigerne til Omløb autoriserede Betalingsmidler at gaae og gjælde i alle Betalinger som Ribankpenge, deels efter Sølvværdie og deels efter Navneværdie, i Folge Frdn. af 5te Jan. d. A. fastsatte Bestemmelser.

8. Den Cours, som Rigsbanken sætter til de tvende bestemte Tider om Aaret, er egentlig Regel for de Betalinger, Frdn. af 5te Jan. d. A. har bestemt i Sølvværdie; men ligesom det efter bemældte

Forordning staaer enhver frit for ogsaa at contrahere og afflutte Pengehandeler i Almindelighed efter Navneværdie, saa henføres denne sidstnævnte Betalingsmaade især til den daglige Handel og Wandel, hvor sælges og kjøbes imod contant Betaling, samt i saadanne Betalinger, der betinges dagviis, ugeviis og maanedsviis. Sedlernes Solv værdie er Forandring underkastet efter Coursen, men deres Navneværdie staaer altid uforandret, saaledes, som bestemt ved Frdn. af 5te Jan. d. A., at nemlig en Rbankseddel gaaer og gjelder i Navneværdie efter Summen, hvorpaa den lyder, og danske og norske Courantseidler alle Slags, for 6 Rdlr. Courant mod een Rbdaler.

9. Hvorledes de i Rigerne cirkulerende Pengeseidler og de i Hertugdømmene endnu i Omløb værende Skatkammerbeviser og Laaneinstitutsseidler kunne blive modtagne i Afbetalinger paa den i faste Eiendomme hæftende Gjæld til Banken, dette er fra Rigsbanken i Bekjendtgjørelse af Dags Dato bragt til hver Mands Kundskab.

De nøiere og udførligere Bestemmelser skulle i Detroi og Reglement for Rigsbanken og dens 3 Afdelinger, samt i Andre derhen hørende Anordninger nærmere og saasnart mueligt vorde kundgjorte.

Skrevet paa Vort Kongelige Slot Frederiksberg, den 30te Juli 1813.

F R E D E R I K R.

Kaas.

Cold. Bülow. Monrad. Öfsted. Berner. Lassen.

I Overeensstemmelse med Hans Majestæt Kongens aabne Brev af Dags Dato, bekendtgjør Rigsbanken herved i Henseende til Kongerigerne Danmark og Norge, at den, i Afdrag paa de samme ved Fundationen tillagte Hæftelser, modtager i Betaling pari med rede Sølv, deels dens egne udgivne Anviisninger og de Banksedler, som den i Tiden fundationsmæssig udgiver, deels samtlige de danske og norske Pengesedler, som af Banken skal indløses med Rikpenge, beregnede efter Indløsningsforholdet, alt efter den Sølvværdie, som den 1ste August d. A. bliver sat; dog saaledes, at ved enhver Indbetaling $\frac{1}{2}$ Deel erlægges i rede Sølv (indenlandsk Speciesmynt undtaget) eller Guld; at Erklæring om, hvad enhver vil afdrage, gjøres for Danmark inden 15de Septbr. d. A. til Bankdirectiønen i Kjøbenhavn, for Norge inden 15de Decbr. næstkommende til Bankens Befuldmægtigede i Christiania, Bankdirecteur, Kammerherre, Storkors af Dannebrog, Rosenkrantz, og Kjøbmand Thrane, eller hvem disse i de forskjellige Stifter maatte committere; at saadanne Indbetalinger seeneft ssee, for Danmark inden 1ste Jan. næstkommende, paa den Maade som ved Bankens Circulaire af 8de f. M. er bestemt, i Norge inden 1ste Februar næste Aar, saaledes som af de bemældte Befuldmægtigede nærmere vil vorde kundgjort; samt endelig at Beløbet ikke er mindre end 100 Rbankdaler, naar det ikke indeholder Debtors hele Hæftelse. I Henseende til dem, som allerede efter

efter Bankens Indbydelse af 8de Febr. have gjort Indbetalinger i rede Sølvs, bestemmes, at de, naar derom fremsættes Begjering til Bestyrelsen, inden den til Erklæring om Indbetaling ovenfor fastsatte Termin og paa de ligeledes nævnte Steder, kunne over de $\frac{2}{3}$ deraf, mod at betale sammes Beløb i Sedler paa ovennævnte Maade, disponere, enten ved at overlade Banken samme til Laans, eller ved derfor at modtage Actiebreve, eller ved til andre, som ville gjøre Indbetaling, transportere samme.

R i g s b a n k e n, den 30te Juli 1813.

Möfking. Rosenstand-Goiske. v. Schmidt-Phiseldk.
Schönheyder. Lind.

I Overeensstemmelse med Foundationen af 5te Jan. d. A. dens §§. 19 og 20 bekendtgjor Rigsbanken herved, at Rigsbanksedlernes Cours mod virkeligt Sølvs, hvorefter i Løbet af det forestaaende Halvaar fra 1ste August 1813 indtil 1ste Februar 1814 alle i Rigsbankdaler Sølvsværdie anordnede eller betingede Betalinger og Præstationer skulle erlægges, er 375; saaledes, at for 200 Rigsbankdaler Sølvsværdie betales 375 Rigsbankdaler Navneværdie, og for 1 Rigsbankdaler Sølvsværdie 1 Rigsbankdaler 84 Skilling Rbankpenge Navneværdie.

R i g s b a n k e n, den 1ste August 1813.

Möfking. Rosenstand-Goiske. v. Schmidt-Phiseldk.
Schönheyder.

Placat.

hvorved kundgjøres Beløbet for Aaret 1813 af den ved Forordningen af 1ste Octbr. 1806 paabudne Afgift og Besiddelse, Nytte og Brug af Jorder og Tiender i Kongeriget Danmark, med mere.

Vi Frederik den Sjette, af Guds Naade Konge til Danmark og Norge ic., gøre vitterligt. I Overeensstemmelse med Vor Forordning af Dags Dato, §. 10, ville Vi herved allernaadigst have kundgjort, hvormeget for indeværende Aar efter det bestemte Korn-Quantum af 306000 Tønder Rug og 306000 Tønder Byg, beregnet til Penge efter Middeltallet af Landpriserne paa afvigte Aars Afgrøde, i det Hele bliver at erlægge i Afgift efter Frdn. af 1ste Octbr. 1802 af Besiddelse, Nytte og Brug af Jorder og Tiender i Vort Rige Danmark. Derhos ville Vi allernaadigst anordne det Forhold, hvori Jordbrugere og Ciere med hinanden bør tage Deel i denne Afgifts Udredelse for dette Aar. Og endeligen ville Vi nu tillige bestemme den Betaling, som Vi tilstaae Yderne for den ved Forordningen af 12te Octbr. f. A. af Ager og Engs Hartkorn i Vort Rige Danmark udskreyne extraordinaire Korn- og Fourageleverance. Thi byde og befale Vi herved, som følger, for bemældte Vort Rige Danmark.

§. I.

For indeværende Aar 1813 skal den ved Frdn. af 1 Octbr. 1802 paabudne Jordafgift erlægges med
i alt

i alt med 10 $\frac{3}{4}$ Gange, og den ved samme Forordn. paabudne Tiendeafgift med i alt 7 Gange saa meget, som dens oprindelige Beløb, dette beregnet til Rigsbankpenge Navneværdie, Daler for Daler.

§. 3.

Naar Hovedgaardens eller den ved Forordningen af 1 Decbr. 1802 i lige Klasse satte Jord for nærværende Tid er bortforpagtet paa eet Aar eller længere Tid, bør, saafremt Forpagtningscontracten ikke medfører anden Bestemmelse, Forpagteren saaledes tage Deel i Jordafgiftens Udredelse, at af de 10 $\frac{3}{4}$ Gange, hvormed dens oprindelige Beløb, paa ovenmældte Maade beregnet, skal erlægges, falde de 3 $\frac{3}{4}$ Gange ham alene til Last, og, at han for de øvrige 7 Gange svarer i alt 42 Rbsffilling Navneværdie pr. Tønde Land, da Eieren udreder Resten af Afgiften.

§. 2.

Naar Jord, hvad enten samme er Hovedgaardens eller Bønde- eller anden dermed i Klasse sat Jord, er overdragen til Eiendom eller i Arvefæste imod aarlig Afgift, som enten gandske eller tildeels ydes i Korn eller andre Natural-Producter eller Tjenester, tager Afgiftseieren, og, naar Jord er overdragen i simpelt Fæste, Eieren, ikkun Deel i Jordafgiftens Udredelse med det samme Beløb i det Hele, dette beregnet til Rbpenge Navneværdie, Daler for Daler, hvormed han forhen var pligtig at deeltage i Afgiftens oprindelige Beløb og i de deri ved Forordn. af 21 Decbr.

1803, 6 Juni 1806, 8 April 1808 og 4 Sepbr. 1809 paabudne, men fra 1ste Juli 1811 ophævede, Forhøiellers Udredelse, hvorimod Brugerne udrede det Dyrige.

§. 4.

Er Jord overdraget til Eiendom eller i Arvesætte imod aarlig Afgift, som er bestemt til en fast og uforanderlig Pengebetaling, da skal Afgiftseieren være fritaget for at udrede, og Besidderen saaledes ikke være berettiget til af ham at fordre godtgjort videre Deel af den herved paabudne Jordafgift, end det Beløb, samme beregnet til Rbpnge Navneværdie, Daler for Daler, som han hidtil var pligtig at udrede af den oprindelige Jordafgift.

§. 5.

I det Tilfælde, at Tienden er afhandlet for bestandigen til Yderne imod en fast og uforanderlig aarlig Pengebetaling, bliver Tiendeafgiftens oprindelige Beløb, dette beregnet til Rbpnge Navneværdie, Daler for Daler, ikkun at erlægge een Gang. En lige Moderation i Tiendeafgiften tilstaaes ogsaa de Præster eller andre Embedsmænd, der ere benificerede med Tiender og før Begyndelsen af 1808 have imod en fast og uforanderlig aarlig Pengebetaling for deres Embedetid bortaccorderet samme til Yderne.

(Fortsættelsen følger.)

Hans Majestæt Kongen har, under 18de d. M. allernaadigst befaleet, at samtlige Trainkudste i Dan-

mark, saavel som Rudskeene ved det danske ridende Artilleriecompagnie, skulle tjene i 4 Aar længere end de tilforn have tjent, imod at de fritages for Tjeneste ved de annecterede Batailloner. Hvilken allerhøieste Befaling herved kundgjøres til alle Vedkommendes Efterretning og allerunderdanigste Efterlevelse.

Det kongl. danske Cancellie, den 20de Juli 1813.

Ved Reskript af 27de Juli d. A. til Kjøbenhavns Magistrat, er det tilladt, at Brolægningsskatten i Kjøbenhavn for indværende Aar, maae opkræves med 20 Rbß. for hver Kvadrat-Favn Steenbroe, eller, ialt med 29,791 Rbdaler 3 Rbmß. 8 Rbß.

Placat.

Ifølge Hans Majestæt Kongens allernaadigste Rescript til dette Kammer, under 24de dennes, skal al Udførsel af Heste til fremmede Steder, saavel fra Kongerigerne som Hertugdømmene, indtil videre være forbuden. Overtrædelse af dette Forbud behandles og straffes saaledes, som for Overtrædelse af Udførselsforbud ved Frdn. af 23 Mai 1812 angaaende skærpede Forholdsregel mod forbuden Handel er bestemt. Vestindisk-Guineiske Rente- og General-Toldkammer, den 26de Juli 1813.

Placat.

Hans Majestæt Kongen har, ved allerhøieste Resolution af 14de dennes, paa Collegiets derom gjorte

allerunderdanigste Førefilling, allernaadigst behaget at approbere: at de danske Løbfer maae, for de Skibe, de indløbse til de holsteenske Steder, nyde den samme Betaling, som er reglementeret for de holsteenske Løbfer. Hvilket herved kundgjøres til alle Bedkommandes allerunderdanigste Efterretning.

Admiralitets- og Commissariats-Collegiet, den 15de Juli 1813.

Blandede Efterretninger.

Under 31te Juli d. A. ere samtlige Overøvrighed fra det danske Cancellie blevne tilfærvne saaledes: endskjondt den Penge-Cours, som i Overensstemmelse med Frdn. af 5te Jan. d. A. tvende Gange aarligen bør sættes af Rigsbanken, og saaledes nu til 1ste Augusti d. A. vil blive sat, egentligen kun har til Viemed at regulere de Betalinger, som efter bemeldte Frdn. skulle erlægges i Solvørdis; saa kan det dog med Rimelighed forudsees, at Anledning deraf vil blive tagen til at forhøje Priserne paa Varer, uden Hensyn til om disse ere Landets egne Producter eller Frembringelser fra Udlandet. Det var ønskeligt, at menige Mand kunde vorde oplyst om de Aarsager, der fremkalde Varernes Stigen og Falden i Handelen og forvolde Coursens idelige Forandring endog under det bedst ordnede Pengevæsen; at det kunde gøres Enhver begribeligt, hvorledes indenlandsk Vare-Priser uretteligen, mellem [indenlandsk Sælger og Kjøber, bestemmes alene efter Pengenes Cours

Cours i Udlandet, istedet for at Landets egne Producter, nu ligesaavelsom i de fremfarne Tider, burde vurderes mod hinanden indbyrdes; og, at Brødforsnets Værd i Landet selv afgiver for dets Indvaanere en langt sikkrere Maalestok, hvorefter de kunne bestemme Værdien saavel af deres andre Producter og Varer, som af deres Arbeide. For saavidt derimod, at saadan Oplysning ei, ved Ørighedernes Medvirkning, kan vorde udbredt, maa Cancelliet opfordre disse til, at holde vaagent Øie med Enhver, der opdriver Priserne paa Livets Fornødenheder, og, hvor Omstændighederne det tillade, at arbeide derimod; samt, at anvende de Midler, som Lovens 3 — 4 — 8 i denne Henseende har foreffrevet.

For Cancelliet er andraget, at Eieren af en Mølle under 11te Juni 1809 til en Kjøbmand udstedte Panteobligation for et i bemældte Mølle optaget Laan stort 3500 Rdlr. DC., hvilken Obligation nu tilhører Creditors umyndige Børn; samt at Desbitet i Aaret 1810 døde, og at Elisset efter ham den 18 Febr. f. A. blev sluttet saaledes, at Enken beholdt Møllen med tilhørende Eiendomme, imod dens for at fyldestgjøre de andre Arvinger. Kjøbmandens umyndige Børns Børge samtykkede i, at Pengene fremdeles maatte indestaae i Møllen. Da denne Capital nu skal omskrives til Kjøpenge, have Creditorerne

paastaet, at Saabant burde skee efter den under 11te
 Juni 1809 udstedte Obligations Datum, hvorimod
 Enkens anden Mand har holdt for, at hans Kone
 fra Skiftets Slutning maae ansees som Møllens nye
 Eier, og Skiftebrevet træde i Skjødets Sted, hvor-
 for Sammes Datum burde tages til Følge ved Om-
 skrivningen; Vedkommende har derfor anholdt om,
 herover at meddeles Cancelliets Resolution. Collegiet
 har derpaa svaret, at, da Møllerens Enke ved Skif-
 tet har erhvervet Eiendom over den halve Deel af
 Møllen, som havde tilhørt hendes afdøde Mand eller
 efter dennes Død, hans Arvinger, og Creditor efter
 de anførte Omstændigheder maa antages at have sam-
 tykket i saadan Forandring af Debtors Person, saa
 kjenner Cancelliet ikke rettere, end at Enkens anden
 Mand Paastrand, at Omskrivningen burde skee efter
 Skiftebrevets Datum, maa billiges, forsaavidt den
 halve Deel af den omspurgte Pantegjeld betræffer;
 men hvad den anden halve Deel angaaer, da er hun
 ikke for Samme først bleven Debitor ved Skiftet, men
 var det alt ved Obligationens Udstedelse, saaat Cre-
 ditorerne for saavidt maae være berettigede til at paa-
 staae Omskrivning i Forhold til Obligationens Datum.
 Dog vil det afhænge af Vedkommende, at lade denne
 Nvæstion afgjøre ved Domstolene, saafremt de maatte
 ønske Saabant.

 Cancelliet

Cancelliet er blevet underrettet om, at en Mand efter Obligation, forsynet med Caution af 5te Juli 1806 har 1000 Rdlr. D.C. tilgode i et Boe, hvilkens Forbring i Decbr. Maaned s. A. i Boet er anmeldt; da dette Boe endnu staaer under Skifte Behandling, har han, i Anledning af Forordn. af 5te Jan. sidstleden, forespurgt; hvorledes dette Krav burde gaae over til Rbpenge, samt, om ikke det hele Beslob med Renter, ved Boets Slutning, til ham burde udbetales, men, hvis Boet ei maatte være tilstrækkeligt, om da Cautionisten er pligtig til strax at udbetale det Resterende efter Omskrivningsforholdet, eller om han kan paastaae den Debitorer i Almindelighed tilstaaende Udsættelse, uden derfor at stille Sikkerhed? Collegiet har derpaa svaret, at det ved Frdn. af 9de Marts sidstleden s. I og 2 er afgjort, hvad Creditor kan fordre; hvad derimod angaaer Cautionisten, saa skjønnes ikke rettere, end at han, for hvad der efter Skiftets Slutning hos ham maatte blive at fordre, maae være berettiget til, naar Creditor vil benytte sig af Frdn. af 5 Jan. sidstl. s. 23, at paastaae den Udsættelse med Betalingen og Lættelse i Forrentningen, allerhøistbemældte Frdns s. 25 og 26 foreskriver, uden at det kan paalægges ham at stille nogen Sikkerhed. Det vil iøvrigt afhænge af Bedkommende, at lade denne Question afgjøre ved Domstolens, saafremt Saadant maatte være deres Ønske.

Befor

Befordringer og Afgang.

Under det danske Cancellie: Den 27de Juli er Birkefoged, A. G. Bech, udnævnt tillige til Birkeskriver ved Gidselsfeldt Klosters- og Tybjerggaards annecterede Birk i Sjælland. Den 3die August, Secondlieutenant ved det danske Liv-Regiment, J. F. Schrum, til Herredsfoged i Malt- og Gjording Herreder under Ribe Amt; Exam. Jur. F. Wilcke, til Copist ved Sjællands Stifts Revisions-Contoir.

Under det flensvigholstenske Cancellie: Den 23de Juni er Secretair ved den holsteenske Overret i Glückstadt, Cancelliesecretair, J. F. Born, confirmeret som Justitiarius for de flensvigholsteenske Fideicommiss-Godser og for Allodial-Godset, Mannheimen. Den 3ote, Underretsadvocat, P. Wolffhagen i Tönningen, til Over- og Landretsadvocat i Hertugdømmene. Den 14de Juli, Præst i Tønder Amt, F. Møller, confirmeret som valgt Præst i Høstrup. Den 17de, Over- og Landretsadvocat, C. W. C. Hennings i Tønder, meddeelt Tilladelse at øve Notarialforretninger. Den 21de, Præst til Ording i Landskabet Eidersfledt, M. F. Greiff, confirmeret som valgt Præst til den nye Kirke paa Pellworm; Cand. Theol. H. J. Levit, ligeledes som valgt Diaconus til Euderou i Münsterdorff Provstie.

Under Rentekammeret: Den 24de Juli er Hofjunker og Auscultant i det flensvigholsteenske Cancellie, C. B. Schirach, udnævnt til Kammerjunker.